

Студенттік өмір – көзді-ашып жүмғанша лезде өтіп кететін сағым үақыт кезеңі дейтін үлкендер. Расында да, кеше ғана індепен арпалысып Абай университетінің табылдырығын аттаған едік. Міне, қазір 2 курсының дап-дардай студенттеріміз. Не білдік, не көрдік, не түйдік? Бұл саяулар үақыт өткен сайын ойга орала береді. Артқа сәл шегініс жасасақ, Алматыға келгелі бері үй-университет-кітапхана деген үштағанның айналасында екенбіз.

Күні кеше ағайымыз Ерлан Сламбекұлының: «косы сендер не театр, не мұражай, не бір саяхат көрмей үйқамақтағы адамдай не танымай, не танымай кетіп бараңдар. Кәне, ертең жиналғып, мұражайға бараңық» дегені бар емес пе. Баріміздің оймызы бір жерден шығып, қолдай кеттік Сонымен барлығымыз, «Қазақ тілі мен әдебиеті» мамандығының 2 курс, 206 топ студенттері наурыз айының 9-ын күні универ алдындағы Абай ескерткішінің алдына

ұлы тұлғалардың, сал-серілердің, ақын-жазушылардың, жыршы жыраулардың мемориалды аспаптары сақталған. Атап айтқанда, Махамбет Өтемісұлының, Жамбыл Жабаевтың, Абай Құнанбайұлы мен Біржан сал Қожагұлұлы сыйнды бірнеше алып тұлғалардың саусағының ізі қалған, жеке аспаптарын өз көзімізben көріп қайттық. Мұражай қабыргасынан тек қазақ халқына ғана тән емес әр үлтіп түрлі үлттық аспаптармен қатар, үлттық музикалық аспаптар жайында жазылған көптеген еңбектерді көргө болады.

«Нағыз қазақ – қазақ емес, нағыз қазақ – домбыра» – деп Қадыр Мырза Әлі атамыз айтпақшы, қазақтың қара домбырасының әр түлғатасесілі үшіншекті, бесіншекті, құыс мойын, кең шанақты, тоғыз ойықты

жылып, Алматы қаласында орналасқан ықылас Дүкенұлы атындағы музикалық аспаптар мұражайына жол тарттық. Қунделікті өтіп жүрсөн тә, мән бермен екенбіз. Мұражай 28 панфиловшылар саябағының шығы болғандегі орналасқан екен. Осы мұражайға барып, әлем халықтарының саз аспаптарымен жете таныс болдық. Ойлап қарасақ, тіршілігі төрт түлік малмен біте қайнасқан ата-бабамыз табиғат үнін тыңдап, әртүрлі құрал-жабдықтардан, алдын өңгерген малдың сүйектерінен, терісінен, сонымен қатар ағаш пен қамыстан түрлі музикалық аспаптарды соңын ішінде домбыра, қобыз, сазсырнай, дауылпаз, тоқылдақ, қылқобыз, жетігөн, адырна, асатаяқ, шертер сыйнды аспаптарды ойлап тауыпты. Музикалық аспаптарды үрмелі, соқпапы, шалығ ойнайтын ішекті деп бірнеше топқа өлпіп, оған арнағы қап даярлап, аттың қанжығасына немесе іліп алып жүргүре ыңғайғының ері жеңіл етіп жасағаны аңғарылады. Әр аспаптың өзіне тән үнімен әуезділігі бар, сонымен қатар орындаушылық, дәстүрі бар екенін де байқадық.

Көшпелі өмір халық музикалық аспаптарды жаугершілік заманда да елге хабар мақсатында қолдану үшін де жасағаны көрінеді. Осы ретте үрмелі аспаптарды дауылпаз, кернейді ойластырған. Ал

жыршы, жырау, сал-серілер болса домбыра, сыйбызы, сырнай, шаңқобаызы, бақсылар болса асатаяқты пайдаланған. Бұл аспаптардың барлығы үрпақтан-үрпаққа жалғасып, дәріптеліп, сақталып келе жатқан мәдени мұралар. Ал осы мұралардың басын біркітіріп, тарих мен жәдігерге ие болып, сақтап отырган ықылас Дүкенұлы атындағы музикалық аспаптар мұражайының адамзат баласының рухани дүниесін байтыары анық. Сайын даланың әр бүршынан жылған біз секілді ауыл баласы үшін де бұл мұражай – тарихтың өткені мен бүгінін үштастырып, үлттық мұралардан сыр беретін, рухани азық жинап, үлттық санамызыздылтық онынан, тарихызды терецинен тануымызға септігін тиер таптырамас мекеме деп түсіндік.

Мұражайдың ерекшелігі XVI ғасырға тесілі Жарас бақсының қобызы, сондай-ақ

түрлерін көрдік. Дәл осы мұражайға бару арқылы біз үлттық рухымызды биіктеп, патриоттық сезімімізді оятып, рухани байып қайттық.

«Құлақтан кіріп бойды алар, Әсем әнмен тәтті күй» – деп Абай Құнанбайұлы айтпақшы мұражайға кірген бетте көрсөң көзін тоятын бейне мен дененде шымырлататын керемет күйге күә болып, алған әсеріміз ете керемет болды. Небір күйлер, аuezді әндер, толғаныстар, жыларосы аспаптар арқылы туып, табиғат үніннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Корыта айтқанда, «Жақсының аты өлмейді, ғалымның хаты өлмейді» - демекіші ата-бабаларының қалдырыған мұраларды, ән мен күйді дәріптелеп, сақтап үрпақтан-үрпаққа жеткізіп, елемен жерді аманат етіп қалдырыған ата-бабаларының аманатына қиянат жасамай, қазақилықты бойына сіңір үйкүті шашыратпай, бір шаңыраққа үлт болып үйкүс білген қалқымыздың атына кір келтірмей, ол мына біздің өскелен үрпақтың қолында. Тіліміз қазақ, оймызы бүкіл өркениет болуы қажет.

Жадыра ҚҰРМАНАЛИ,
Қазақ тілі мен әдебиеті
мамандығының 2 курс студенті

ОМСИ

КОФЕХАНА МЕН ГАЛЕРЕЯ АШЫЛДЫ

Өнер, мәдениет және спорт институтында студенттер мен профессор-окытушыларға арналған «Coffee Notes» кофеханасы мен «Жасампаз картина сату» галереясының ашылу салтанаты етті.

Бұл да университетіміздің көркеюне ерекше орын беретін жұмыс орталығы, сонымен қатар студенттердің бос үақытын бірге өткізуі, шығармашылық қарым-қатынас жасайтын маңызды орталықтардың бірі екені айтылды. Бұл кофехана мен галерея адамға шабыт берумен кетар, жұмыс процесінде идея беретін орта десек қателеспеміз. Институтызыда «Дизайн» және «Көркем білім» кафедрасында оқып жаткан студенттердің шығармашылық жұмыстарын сату мақсатында құрылғып отыр.

ҰСТАЗДАР

МЕРЕКЕЛІК ҚӨҢІЛ-ҚҮЙ СЫЛЛАДЫ

Алматы қаласындағы «Астана» алаңында Ұлытың ұлы күніне орай кіз үйлер тігіліп, концерттік бағдарламалар, спорттық ойнанып, қоленер бүйімдарының көрмесі болып, суретшілер пленэрлік жұмыс жасады.

Біздің университетіміздің Өнер, мәдениет және спорт институты көркем білім кафедрасының педагог суретшілері Иманбакиев Ернат пен Аманжол Сұлтан пленэрлік жұмыс жасап қала екімдігінің алғыс хатына ие болды.

Тоққожа ҚОЖАҒҰЛ,
Өнер, мәдениет және спорт институтының директоры.

НАУРЫЗ - ӘЗІЛ

Бір күні профессор студенттен:

– Төрттен төртті алса не қалады? – деп сұрайды.

Студент жауап бере алмай қалған соң:

– Мысалы, қалтаңда төрт теңең болып, сол теңең түсіп қалса, қалтаңда не қалады? – деп сұрапты профессор пысықтарап.

– Не қалсын, ағай? Теңең түсіп кеткен тесік қалады да, – дептің студент қуанышы.

Екі студент саясаттану сабағына дайындалып отыр.

– Есінде болсын, Мәтіш, Ресейдің екі-ақ досы бар!

– Біреуі Қазақстан шығар, солай ма?

– Олай емес! Ресейдің ежелден досы екеу ғана. Оның бірі – Ресейдің әскері. Екіншісі – Ресейдің әскери теңіз флоты.

ТАБИГИ АПАТТАН абай болайық!

Су тасқыны - дегеніміз кенеттен туындытын, су, құрғақ жердің біршама белігін үақытша басып алатын табиги апат. Бұл атап табиги апат кенеттен пайда болып, халықта, аумақта, түрмис-тіршілікке көрініп түлкен.

Ал, осы тасқын қалай пайда болады? Қысқаша соған тоқталайық.

Ол көбіне-көп жылдар, айлар бойы немесе кейде бірнеше күн қатарынан аудада жогары температура болуы себепті, қар мен мұздардың жогары беттерінің еруи – осыған байланысты тау бөктерлерінде қойма су көлшіктерінің жиналуда арқылы олардың қоры мола келіп ернеуін бұзса, судың төмөнгө лықысы ағу қаупі тудады. Осындағы апatty жағдай 1963 жылы б шілдеде Есік өзенін бассейнінде болды. Тау бөктерінде мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Аудада жогары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Аудада жогары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Тасқын бұрындыстаға соқтыға отырып, кедергілерді бұлдіріп, тастанар мен ағаштарды ағызып өтті. Алғашқы кезінен 1973 жылы 12 шілдеде Мыңқылдық аймағында байқалған. Температура бұл жолы да өткен жоғары көтеріліп, түйік судан төмөн орналасқан көлшіктер арнасы да тез жылдамдықпен тола бастады. Ал, ыстықтың әсерінен қар мен мұздықтардан аққан сүлжіліктерге сақтахат апарудың маңызы зор. Олар тасқын қаупін білуді жағдайда баяқылған тастанардың оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Тасқын болған жағдайда, қорған тастанардың өтінің жоғары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Су тасқыны болған жағдайда, қорған тастанардың өтінің жоғары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Су тасқын болған жағдайда, қорған тастанардың өтінің жоғары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Су тасқын болған жағдайда, қорған тастанардың өтінің жоғары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, дала сазынан, қазақтың тіршілігін, тарихынан сыр шерпеді.

Су тасқын болған жағдайда, қорған тастанардың өтінің жоғары температура мен таулы аймақтарда жаңырылған мұздықтар мен қардың өтінің жоғары температурада еруи судың көбейтінін үзгәртіп, оның үзгәртілгенінен 15 жылдан кейіннен, д